

KINTA KOLUMNA

DIUEN: EL RECURS A LA VIOLÈNCIA NO ÉS LEGÍTIM EN UN ESTAT DE DRET

Fan: Prohibició del grup ecologista "Soulèvements de la Terre (SLT)"

En la deriva de l'anti-ecoterrorisme, la dissolució es produeix un dia després de la detenció de setze persones per part de la subdirecció antiterrorista en el marc d'una investigació sobre el que va passar a les dues grans manifestacions a Sainte Soline.

Aquesta persecució és una forma de radicalització del poder i no és cap sorpresa en un govern -el francès- que ha actuat així des de les Armilles Grogues, però és inútil perquè la majoria social se sent formar part dels manifestants a Sainte Soline, l'excusa per a prohibir-lo.

Estem davant d'una inversió total de la perspectiva, no són els individus els que lluiten sinó la mateixa Terra la que es revolta. El que es demana a través d'aquest moviment és una altra manera de conviure, acabant amb l'estructura piramidal de poder i creant un dispositiu horitzontal agrupant a una humanitat afectada pels esdeveniments climàtics.

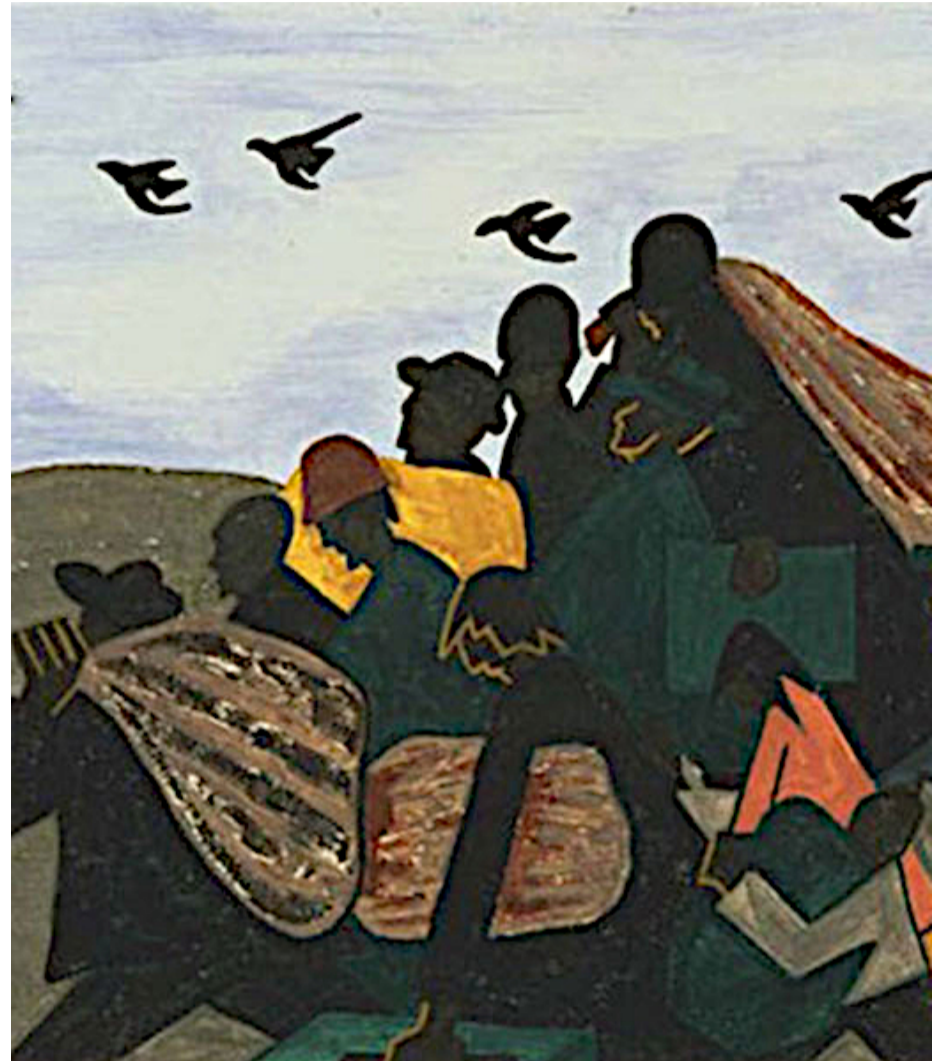

El govern Macron, que fa tard en tot, ha apostat per criminalitzar els moviments ecologistes d'avantguarda. Com a la resta del món dit "democràtic" els governs criminalitzen els activistes, aquests ecoguerrers com s'autoanomenen.

De fet, s'entén el terror del govern francès veient el poble organitzant-se davant l'ecocidi en curs. A Sainte Soline hi havia famílies, gent gran, pares i fills, en bicicletes i tractors, tothom convençut que la brutalitat que se'ns infligeix i el nostre futur requereix fer alguna cosa més que signar una petició.

Durant les manifestacions, un grup ecofeminista, va llegir un poema d'Audre Lorde titulat "Lletanies per sobreviure" i que acaba dient "Però quan callem / encara temem. / Llavors és millor parlar / recordar / que se suposava que no havíem de sobreviure".

És on som exactament: no dir res, no fer res, mentre cremin la nostra casa i ens asfixiïn el futur, no ens

salvarà. El macronisme vol fer creure que la resistència ecològica és terrorisme mentre segueixen una política de destrucció social i ambiental. Aquesta és una inversió bastant clàssica en el discurs que té el poder que a tot el que se'ls oposa el bategen com "terrorisme", en virtut d'això no cal escoltar, només prohibir. Això els permet d'emascarar el veritable crim: d'inacció climàtica dels governs i dels grans grups financers que sostenen.

L'oposició és radical als grans projectes infraestructurals, i com diuen els participants en les revoltes, toca parlar de "desmantellar les infraestructures del desastre", com el túnel Lió-Torí o l'aeroport de Notre-Dame-des-Landes, malgrat que podria deixar de banda la necessitat de certs esforços industrials però mai la necessitat de construir una ecologia popular i eficient per salvar el planeta.